

Huiskamerdienst

(zie: <https://www.youtube.com/watch?v=rwBWYVLEcRU>)

Door een kapotte verwarming was de kerk deze zondag helemaal gesloten.

Daar een korte viering vanuit de pastorie.

- Welkom
- Kaars
- Gebed
- Bijbellezing: Marcus 1: 39-45
- Lied: "Wek mijn zachtheid weer"
- Uitleg en verkondiging

Houdvraat heet de ziekte in de Nieuwe Bijbelvertaling.

Melaats zeiden we vroeger.

Het is zelfs een uitdrukking geworden.

Ik ben niet melaats hoor, zeg je als je gemeden wordt door andere mensen.

"Mensen met huidvraat", zij leven in het schemergebied tussen leven en dood. Uitgestoten uit de maatschappij. En tot op de dag van vandaag! In sommige leprakolonies in Afrika.

Maar in de tijd van Jezus was dat nog duidelijker en opvallender. Groepen mensen in het schemergebied tussen leven en dood in de woestijn.

Melaatsheid zorgt voor ernstige misvormingen aan je lichaam. Verschrompelde ledematen, blaren in je gezicht, vreemde vlekken en verkleuringen overal op je huid. In de beleving van de mensen in de oudheid diende dood en verderf zich bij een melaatse al aan terwijl hij of zij nog springlevend was en ook bij volle verstand.

De mens geschapen als beeld van God was in zijn gelijkenis ernstig gehavend. Dat was eng – dat moest je verre van je houden.

Melaatsen woonden in een leprakolonie. Ver van de bewoonde wereld. In de woestijn. Op eenzame plaatsen buiten de steden. Als ze op zoekgingen naar eten of water hadden ze een ratel bij zich en moesten roepen: "Melaats! Melaats!" Zodat toevallige voorbijgangers met een grote boog om ze heen konden lopen. Ze woonden letterlijk in het schemergebied tussen en leven en dood. Als de zombies van de oudheid.

Genezing van melaatsheid, dat was in de oudheid gelijk aan opwekking uit de dood. Dat kon God alleen, via Elisa bij Naäman, of de grote Mozes bij zijn zus Mirjam.

Wat hier gebeurt, zo in het eerste hoofdstuk van Marcus is dus nogal wat. Eerst laat Jezus in de synagoge van Kafarnaüm een gestoorde man weer onder de mensen komen, vervolgens doet hij de schoonmoeder van Jezus opstaan van haar ziekbed en nu geeft hij een melaatse zijn leven weer terug, door hem weer rein te maken, door hem weer beeld en gelijkenis van de schepper te laten zijn. Na twee bladzijden in het Evangelie van Marcus is het al duidelijk: hier wordt zichtbaar dat het goed ook in deze wereld goed kan zijn. Hier wordt de mens herschapen tot beeld van God.

"Als u wilt kunt u mij rein maken"

Het is meer dan een genezing van een melaatse man, wat er in dit verhaal gebeurt vandaag. Het is de opwekking van een leven dat vóór de dood al stervende was. Als er iets is wat Jezus deed in zijn gang door Judea en Galilea in de drie jaar van zijn optreden, dan is het mensen opwekken. Dan is het mensen in afzondering er weer bijhalen.

Jezus wordt met ontferming bewogen als hij deze melaatse ontmoet. Jezus kreeg medelijden staat er in onze vertaling, maar dat is veel te zwak: het gaat bij Jezus door merg in been: "hij

werd in zijn ingewanden geraakt – zo iets staat er letterlijk. Het doet pijn bij Jezus, deze schrijnende situatie van misvorming en uitsluiting.

Hoe kan het toch dat er mensen zijn – die evenveel schepsel, evenveel kind van God zijn als alle andere mensen – hoe kan het toch dat ze uit de gemeenschap worden gezet, om wie ze zijn?

Blind, verlamd, bezeten door boze geesten, of omdat ze verkeerde keuzes hebben gemaakt als tollenaar of prostitué. Hoe kan het toch dat we als medemensen niet bij machte zijn om ook in mensen die anders zijn dan wij, die buiten de boot vallen het beeld en de gelijkenis van God te blijven zien? Hoe kan het toch dat we God niet herkennen in mensen die we afstoten en uitsluiten?

Dat alles grijpt Jezus aan. Dat alles trilt bij Jezus mee van binnen. Hij wordt met ontferming bewogen. Het snijdt Jezus door de ziel te zien wat mensen elkaar aandoen.

En wat doet Jezus? Jezus haalt deze eenzame mens uit zijn isolement. Hij krijgt weer toegang tot de gemeenschap, tot de godsdienst ook. Hij mag weer mee doen in de tempel en in de synagoge. Hij kan zijn plaats in de maatschappij weer innemen.

En hoe doet Jezus dat? Door voor iedereen die zijn ogen open doet duidelijk te maken dat ook deze mens geschapen is naar het beeld en gelijkenis van God. Jezus kijkt door de blaren en vlekken in het gezicht van deze mens heen. Jezus ziet niet de vervormingen van zijn lichaam. Jezus ziet een door God geschapen en gewild mens. Hij ziet het verlangen van deze mens: “haal mij uit mijn eenzaamheid!”

Jezus werd met ontferming bewogen en strekte zijn hand uit.

Het is een nieuwe schepping.

Het is een terugroepen in het leven.

Het is de rechterhand van God die Israël uit Egypte leidde.

Het is de arm die Adam het leven schenkt.

Deze arm in het schilderij van Michelangelo.

“En hij werd rein.”

Zo laat Jezus zien hoe God zijn hand uitstrekt naar U, naar jou, naar mij.

Hoe God door onze blaren, door de vlekken in ons gezicht heen kijkt. Door onze fouten en onvolkomenheden. En ons verlangen ziet. Haal mij uit mijn eenzaamheid.

Laat mij mens zijn, zoals u de mens geschapen heeft. Vrij om te leven. Vrij om er te zijn voor de ander voor de schepping.

Vrij.

Dat klinkt bijna cynisch is deze onvrije wereld.

God zoekt ons op in onze beslotenheid.

In jouw huis, in uw kamer.

Hi zoekt ons op in ons eigen schemergebied, en haalt ons terug het leven in.

Waar we ook zijn. Hij zoekt ons op.

Wie we ook zijn: hij stekt zijn hand naar je uit.

Grijp hem. En sta op.

Amen

- Lied: Ik zal er zijn
- Dankgebed, stil gebed, Onze Vader
- Lied: Ga met God
- zegen